

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות טו.

טו.

עין משפט
נר מצוה

פ א ב מיי פ"ח
מהלכות אסורי
ביאה הל' יד סמג לאוין
קח טו"ש"ע א"ש"ע סימן ו
ספ"ק פ"ח יח:
ג א מיי פ"ח מהלכות
מהלכות אסורות הל'
יא סמג לאוין קמ"א טור
ש"ע י"ד סימן קי ספ"ג:
צ א ד מיי"ט ט"ש"ע
שם ובס"י ק"ס א"ל:
ז ה ו מיי פ"ח
מהלכות שאר אבות
הטומאות הלכה ב:
צ ד מיי פ"ד מהל' זנות
הלכה א סמג לאוין
קמ"ג.

תורה אור השלם
1. וְכִי יִזְדַּח אִישׁ שְׂנֵא
לְרֵעֵהוּ וְיָאָרֵב לוֹ וְקָם
עָלָיו וְהִכּוּהוּ נֶפֶשׁ וּבֹת
וְנָס אֶל אֶחָת הַדְּעָרִים
הָאֵלֶּה: דברים יט יא

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אמרי וכו'
לכרוז את זו והרג את
זה:

תוספות ר"ד
בקרונות של צפורי היה
מעשה וכד' ינאי דאמר
נבעלה בשעת קרונות
כשרה לכהונה פי'
קרונות הבאים ממקום
אחר ומתקבצים שם ליום
השוק והוא שהיה סיעה
של בני אדם כשרים
עוברים שם והיה תרי
ורבא לכשרות רוב העיר
ורוב סיעה. פי' כל זה
מפני שלא ידעה לבי
נבעלה אבל אי ידעה
ואמרה לכשר נבעלה
הלכה כ"ג ונאמנה אפילו
ברוב פסולים: ומקשי' ומי
בעי חרי רובי והתניא ט'
ואינו יודע באיזה מהן
לקח ספיקו אסור שכל
קבוע כמחצה על מחצה
פרשי. ומתיר מעלה עשו
ביוחסין: איתמר א"ר
בגין רב הלכה כו' ויסי
פי' דבעי' תרי רובי: א"ר
ידרא כל קבוע כמחצה על
מחצה דמי בין לקולא בין
לחומרא לחומרא כגון ט'
תניות דאמרו. א"ר ט'
צפרדעים ושרין א' ביניהם
ברה"י ונגע באח' מהן
ואינו יודע באיזה מהן
נגע ספיקו טמא. לקולא
כגון ט' שרצים וצפרדע' א'
ביניהן ברה"י ונגע באח'
מהן ואינו יודע באיזה מהן
נגע ספיקו טמא. לקולא
דאי לאו כמחצה על מחצה
דמי אין כגון טומאה דהא
רובא שרצים:

אמר רב צקרונות של צפורי היה מעשה כו' פי' לעולם דלא טענה
כרי ור' יוחנן בן נורי במרוייהו היכל דלא טענה כרי לכ"ע צעין
מרי רוצי והא דלא קאמר צעניוא לעולם דלא טענה כרי משום
דצתקפתא לא קאמר אי צטוענת כרי כו' אי נמי נוכל לפרש
דצעניוא נמי איירי צברי ודאיכא מנו
ולא תקשי הלכתא אהלכתא דדוקא
דיעבד פסיק שמואל כ"ג כדאמר
לעיל ואת לא תעביד עובדא עד
דאיכא רוב כשרין אף על גב דלעיל
משמע דכרוז אחד שרי לכתחלה רב
חייא בר אשי סבר דלכתחלה צעין
מרי רוצי ומתני' קמני הרי זו תנשא
דמשמע לכתחלה:

דלמא אורא איהו רבבייהו. פי'
למוך ציתס דאפילו בתוך
העיר לא חשיב קבוע דדמי לנמצא בין
המנויות דלא חשיב קבוע וכן גבי
תינוק מושלך צעיר לא חשיב קבוע
הואיל ולא נמצא צבית ולכן פירש
צקונטרס שפירש צועל מציתו ואת'
דנזיר פ"ד (דף יב. וס) פריך אהא
דאמר האומר לשלומו לא וקדש לי אשה
סמס אסור בכל הנשים שצועל מן
סמומה ומסיק אמינא לך אלא אשה
דלא נייאל ואת אמרת לי איסורא
דיידי וכי תימלא ה"ג צעוקא אשכחא
וקדיש התם הדרא לנימוחא משמע
לגבי אדם לא שייך כל דפריש מרובא
פריש משום דהדר לנימוחיה ולאו
פירכא היא דהתם צענע האיסור
כשזה בא על שום אשה הדרא לנימוחא
האשה שקדיש השליח אצל הכא כרי
אולי אינהו לגביה צענע שאוסרה כרי
הוא יידי: **פ"ד דזורק אבן לכו.**
תימה דלר' שמעון קבוע מנא ליה ואין
לומר דמסקינן צפ' הנשרפין (פנהדרין
דף עט. וס) דר"ש סבר כרבי דליף
נתינה נתינה ואיתמר ליה ואכרי לו
לקבוע דלכתי למנא דצי חוקיה מנא
ליה קבוע דלית ליה דרבי דהא צאין
מתכוין פטור ממנוון א'
וספק נפשות דחקל. תימה למ"ד
המראה אפילו ספק נפשות להחמיר
פטור משום דהמראה ספק היא ואי
למ"ד שמה המראה היכי פטרינן ליה
כשנמצא שישאל הרג הא מיחייב
צבכה את זה וזמר והכה את זה'
וצענמר כשאלמו לו אל תותיר אע"ג
דספק הוא וי"ל דשמי התם שידוע
דודאי שיצא ליד איסור אס יומיר או
יכה שניהם מש"ה שמה המראה אצל
הכא אינו יודע שדלמי יצוא ליד איסור
שאינו יודע את מי יכה:

וליוחסין לא בעינן תרי רובי
ורמינהו בו'. הוה מני
לשנויי שאני תינוק דלית ליי חוק' דכשרו':
ולר'

לא בעינן תרי רובי והתנן
מצא

זו והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש בסנהדרין. ואמרינן התם ורצנן היכי דרשי ליה: **אמרי דבי ר' ינאי פרט לזורק אבן לגו.** לתוך חצורת בני
אדם כנענים י' ישראלים אצל שני ישראלים עומדין ונתכוין להרוג (ב) זה (והרג זה) והתרו בו וקבל המראה ונפלה הכאה על חצירו חייב.
היינו טעמא דקאמר הכא ורצנן משום דצנסהדרין הכי איתא: **סופק ליה דרובא כנענים** וינהו. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אכתי
לא איזכרינן קרא דמהיכא תיתי דניקטליה: **ספק נפשות.** [ספק] דיני נפשות להקל דהא והאילו העדה כתיב (במדבר לה): **דהוה ליה כנעניא** **קבוע**
צנייח. ואשמועינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: **הוראם שעה היסה.** הך דריב"ג יורך שעה היטה או ראו שם שאר ילידי היכר
דברים להחיר אצל לדורות תרי רוצי צעין: **מסיב רבי ירמיה כו'.** קס"ד דמשום רוב העיר גרידתא אכשריה ואמר רב [עלה] הלכה כרבי יוסי:
מצא

צקרונות של צפורי. זיוס השוק שסיעות ושיירות ממקום אחר צלות
שם: וכדריבי אמי. דהשתא איכא רוב סיעה ורוב העיר: **נבעלה**
צקרונות. משמע על הקרון: **צענע קרונוס.** שהשיירות צלות
לעיר: **כשרה לכהונה.** כדקאמר והוא שהיתה סיעה של בני אדם
כשרים עוברת שם דאיכא למימר
שממס היא: **אבל פירש אחד מציפורי.**
דידעינן ודאי דמן העיר היה אע"פ
שיפורי עיר שרובה משיאין לכהונה:
הולד שמוקי. דכחד רובא לא מכשר:
וכי הא דכי אהא רב דימי אמר ועירי
אמר רבי חנינא ואמרי לה אמר רב דימי
אמר ר' חנינא הולכין אחר רוב העיר ואין
הולכין אחר רוב סיעה כלפי לייא הני ניידים
והני קביעי וקיימו אלא הולכין אחר רוב
העיר והוא דאיכא רוב סיעה בהדה ואין
הולכין אחר רוב העיר גרידתא ולא אחר רוב
סיעה גרידתא מ"ט גזרה רוב סיעה אמו רוב
העיר ורוב העיר נמי א' **אי דקא אזלי אינהו**
לגבה כל דפריש ב' **מרובא פריש** ג' **בלא צריכא**
דקא אזלא איהו לגבייהו דהוה ליה קבוע
וא"ר זירא כל קבוע כמחצה על מחצה דמי
ומי בעינן תרי רובי והתניא ד' **תשע חנויות**
כולן מוכרות בשר שחוטפה ואחת מוכרת
בשר נבלה ולקח ספיקו אסור ויבנמצא הלך אחר
הרוב וכי תימא בשאין דלתות מדינה נעולות
דקא אתי לה רובא מעלמא והא א"ר זירא
אע"פ שדלתות מדינה נעולות ו' **מעלה עשו**
ביוחסין גופא א"ר זירא כל קבוע כמחצה על
מחצה דמי בין לקולא בין לחומרא מנא ליה
לר' זירא הא אילימא מתשע חנויות כולן
מוכרות בשר שחוטפה ואחת בשר נבלה
ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח
ספיקו אסור ובנמצא הלך אחר הרוב התם
לחומרא אלא ח' **מתשעה צפרדעים ושרץ**
אחד ביניהם ונגע באחד מהן ואינו יודע
באיזה מהן נגע ספיקו טמא התם נמי לחומרא
אלא ט' **מתשעה שרצים וצפרדע אחד ביניהם**
ונגע באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן נגע
ברה"י ספיקו טמא ברשות הרבי' ספיקו טהור
ומדאורייתא מנא לן י' **אמר קרא** י' **וארב לו וקם**
עליו יעד שיתכוין לו ורבנן אמרי דבי ר' ינאי
פרט לזורק אבן לגו י"א **היכי דמי אילימא דאיכא**
תשעה כנענים י"ב **ואחד ישראל ביניהם ותיפוק**
ליה דרובא כנענים י"ג **ינהו אי נמי פלגא ופלגא**
ספק נפשות להקל לא צריכא דאיכא תשעה
ישראלים וכנעני' י"ד **אחד ביניהם דהוה ליה**
כנעני' י"ה **קבוע וכל קבוע כמחצה על מחצה**
דמי איתמר רב חייא בר רבא אמר רב הלכה
שעה היתה מתיב רבי ירמיה וליוחסין

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש בסנהדרין. ואמרינן התם ורצנן היכי דרשי ליה: **אמרי דבי ר' ינאי פרט לזורק אבן לגו.** לתוך חצורת בני
אדם כנענים י' ישראלים אצל שני ישראלים עומדין ונתכוין להרוג (ב) זה (והרג זה) והתרו בו וקבל המראה ונפלה הכאה על חצירו חייב.
היינו טעמא דקאמר הכא ורצנן משום דצנסהדרין הכי איתא: **סופק ליה דרובא כנענים** וינהו. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אכתי
לא איזכרינן קרא דמהיכא תיתי דניקטליה: **ספק נפשות.** [ספק] דיני נפשות להקל דהא והאילו העדה כתיב (במדבר לה): **דהוה ליה כנעניא** **קבוע**
צנייח. ואשמועינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: **הוראם שעה היסה.** הך דריב"ג יורך שעה היטה או ראו שם שאר ילידי היכר
דברים להחיר אצל לדורות תרי רוצי צעין: **מסיב רבי ירמיה כו'.** קס"ד דמשום רוב העיר גרידתא אכשריה ואמר רב [עלה] הלכה כרבי יוסי:
מצא

אמר רב צקרונות של צפורי היה מעשה כו' פי' לעולם דלא טענה
כרי ור' יוחנן בן נורי במרוייהו היכל דלא טענה כרי לכ"ע צעין
מרי רוצי והא דלא קאמר צעניוא לעולם דלא טענה כרי משום
דצתקפתא לא קאמר אי צטוענת כרי כו' אי נמי נוכל לפרש
דצעניוא נמי איירי צברי ודאיכא מנו
ולא תקשי הלכתא אהלכתא דדוקא
דיעבד פסיק שמואל כ"ג כדאמר
לעיל ואת לא תעביד עובדא עד
דאיכא רוב כשרין אף על גב דלעיל
משמע דכרוז אחד שרי לכתחלה רב
חייא בר אשי סבר דלכתחלה צעין
מרי רוצי ומתני' קמני הרי זו תנשא
דמשמע לכתחלה:

צקרונות של צפורי. זיוס השוק שסיעות ושיירות ממקום אחר צלות
שם: וכדריבי אמי. דהשתא איכא רוב סיעה ורוב העיר: **נבעלה**
צקרונות. משמע על הקרון: **צענע קרונוס.** שהשיירות צלות
לעיר: **כשרה לכהונה.** כדקאמר והוא שהיתה סיעה של בני אדם
כשרים עוברת שם דאיכא למימר
שממס היא: **אבל פירש אחד מציפורי.**
דידעינן ודאי דמן העיר היה אע"פ
שיפורי עיר שרובה משיאין לכהונה:
הולד שמוקי. דכחד רובא לא מכשר:
וכי הא דכי אהא רב דימי אמר ועירי
אמר רבי חנינא ואמרי לה אמר רב דימי
אמר ר' חנינא הולכין אחר רוב העיר ואין
הולכין אחר רוב סיעה כלפי לייא הני ניידים
והני קביעי וקיימו אלא הולכין אחר רוב
העיר והוא דאיכא רוב סיעה בהדה ואין
הולכין אחר רוב העיר גרידתא ולא אחר רוב
סיעה גרידתא מ"ט גזרה רוב סיעה אמו רוב
העיר ורוב העיר נמי א' **אי דקא אזלי אינהו**
לגבה כל דפריש ב' **מרובא פריש** ג' **בלא צריכא**
דקא אזלא איהו לגבייהו דהוה ליה קבוע
וא"ר זירא כל קבוע כמחצה על מחצה דמי
ומי בעינן תרי רובי והתניא ד' **תשע חנויות**
כולן מוכרות בשר שחוטפה ואחת מוכרת
בשר נבלה ולקח ספיקו אסור ויבנמצא הלך אחר
הרוב וכי תימא בשאין דלתות מדינה נעולות
דקא אתי לה רובא מעלמא והא א"ר זירא
אע"פ שדלתות מדינה נעולות ו' **מעלה עשו**
ביוחסין גופא א"ר זירא כל קבוע כמחצה על
מחצה דמי בין לקולא בין לחומרא מנא ליה
לר' זירא הא אילימא מתשע חנויות כולן
מוכרות בשר שחוטפה ואחת בשר נבלה
ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח
ספיקו אסור ובנמצא הלך אחר הרוב התם
לחומרא אלא ח' **מתשעה צפרדעים ושרץ**
אחד ביניהם ונגע באחד מהן ואינו יודע
באיזה מהן נגע ספיקו טמא התם נמי לחומרא
אלא ט' **מתשעה שרצים וצפרדע אחד ביניהם**
ונגע באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן נגע
ברה"י ספיקו טמא ברשות הרבי' ספיקו טהור
ומדאורייתא מנא לן י' **אמר קרא** י' **וארב לו וקם**
עליו יעד שיתכוין לו ורבנן אמרי דבי ר' ינאי
פרט לזורק אבן לגו י"א **היכי דמי אילימא דאיכא**
תשעה כנענים י"ב **ואחד ישראל ביניהם ותיפוק**
ליה דרובא כנענים י"ג **ינהו אי נמי פלגא ופלגא**
ספק נפשות להקל לא צריכא דאיכא תשעה
ישראלים וכנעני' י"ד **אחד ביניהם דהוה ליה**
כנעני' י"ה **קבוע וכל קבוע כמחצה על מחצה**
דמי איתמר רב חייא בר רבא אמר רב הלכה
שעה היתה מתיב רבי ירמיה וליוחסין

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש בסנהדרין. ואמרינן התם ורצנן היכי דרשי ליה: **אמרי דבי ר' ינאי פרט לזורק אבן לגו.** לתוך חצורת בני
אדם כנענים י' ישראלים אצל שני ישראלים עומדין ונתכוין להרוג (ב) זה (והרג זה) והתרו בו וקבל המראה ונפלה הכאה על חצירו חייב.
היינו טעמא דקאמר הכא ורצנן משום דצנסהדרין הכי איתא: **סופק ליה דרובא כנענים** וינהו. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אכתי
לא איזכרינן קרא דמהיכא תיתי דניקטליה: **ספק נפשות.** [ספק] דיני נפשות להקל דהא והאילו העדה כתיב (במדבר לה): **דהוה ליה כנעניא** **קבוע**
צנייח. ואשמועינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: **הוראם שעה היסה.** הך דריב"ג יורך שעה היטה או ראו שם שאר ילידי היכר
דברים להחיר אצל לדורות תרי רוצי צעין: **מסיב רבי ירמיה כו'.** קס"ד דמשום רוב העיר גרידתא אכשריה ואמר רב [עלה] הלכה כרבי יוסי:
מצא

אמר רב צקרונות של צפורי היה מעשה כו' פי' לעולם דלא טענה
כרי ור' יוחנן בן נורי במרוייהו היכל דלא טענה כרי לכ"ע צעין
מרי רוצי והא דלא קאמר צעניוא לעולם דלא טענה כרי משום
דצתקפתא לא קאמר אי צטוענת כרי כו' אי נמי נוכל לפרש
דצעניוא נמי איירי צברי ודאיכא מנו
ולא תקשי הלכתא אהלכתא דדוקא
דיעבד פסיק שמואל כ"ג כדאמר
לעיל ואת לא תעביד עובדא עד
דאיכא רוב כשרין אף על גב דלעיל
משמע דכרוז אחד שרי לכתחלה רב
חייא בר אשי סבר דלכתחלה צעין
מרי רוצי ומתני' קמני הרי זו תנשא
דמשמע לכתחלה:

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש בסנהדרין. ואמרינן התם ורצנן היכי דרשי ליה: **אמרי דבי ר' ינאי פרט לזורק אבן לגו.** לתוך חצורת בני
אדם כנענים י' ישראלים אצל שני ישראלים עומדין ונתכוין להרוג (ב) זה (והרג זה) והתרו בו וקבל המראה ונפלה הכאה על חצירו חייב.
היינו טעמא דקאמר הכא ורצנן משום דצנסהדרין הכי איתא: **סופק ליה דרובא כנענים** וינהו. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אכתי
לא איזכרינן קרא דמהיכא תיתי דניקטליה: **ספק נפשות.** [ספק] דיני נפשות להקל דהא והאילו העדה כתיב (במדבר לה): **דהוה ליה כנעניא** **קבוע**
צנייח. ואשמועינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: **הוראם שעה היסה.** הך דריב"ג יורך שעה היטה או ראו שם שאר ילידי היכר
דברים להחיר אצל לדורות תרי רוצי צעין: **מסיב רבי ירמיה כו'.** קס"ד דמשום רוב העיר גרידתא אכשריה ואמר רב [עלה] הלכה כרבי יוסי:
מצא

זה והרג את זה הכי דריש ליה ר"ש בסנהדרין. ואמרינן התם ורצנן היכי דרשי ליה: **אמרי דבי ר' ינאי פרט לזורק אבן לגו.** לתוך חצורת בני
אדם כנענים י' ישראלים אצל שני ישראלים עומדין ונתכוין להרוג (ב) זה (והרג זה) והתרו בו וקבל המראה ונפלה הכאה על חצירו חייב.
היינו טעמא דקאמר הכא ורצנן משום דצנסהדרין הכי איתא: **סופק ליה דרובא כנענים** וינהו. ולמה לי קרא. ואי נמי פלגא ופלגא אכתי
לא איזכרינן קרא דמהיכא תיתי דניקטליה: **ספק נפשות.** [ספק] דיני נפשות להקל דהא והאילו העדה כתיב (במדבר לה): **דהוה ליה כנעניא** **קבוע**
צנייח. ואשמועינן האי קרא דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי: **הוראם שעה היסה.** הך דריב"ג יורך שעה היטה או ראו שם שאר ילידי היכר
דברים להחיר אצל לדורות תרי רוצי צעין: **מסיב רבי ירמיה כו'.** קס"ד דמשום רוב העיר גרידתא אכשריה ואמר רב [עלה] הלכה כרבי יוסי:
מצא